

Prečo má bocian Klepkáč červené nohy

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Keď sa raz bocian Klepkáč prechádzal po brehu bystriny Riny, stretol tam vydra Podvodníčku. Tá veru nerada s niekym klebetí. Žije samotársky. Tentoraz sa však bocianovi sama prihovorila: - *Už si niečo síce ulovil, bocian Klepkáč?*

Bocian Klepkáč - bocian čierny

- *Neviem pochopiť, prečo máš také červené nohy?* - čudovala sa vydra Podvodníčka. - *Keď sa často prechádzaš po zelenej tráve Ave, skôr by ti pristali zelené nohy.*

- *Voľakedy som aj mal zelené nohy,* - odvetil bocian. - *Prababička Príroda mi ich namaľovala nazeleno.*

- *A čo si potom niekde stúpil do červenej farby, keď ich máš teraz také červené?* - skočila mu do reči vydra.

- *Dve žaby a jednu myš,* - odvetil bocian Klepkáč, ktorý tiež nebol veľmi zhovorčivý.

- *Aspoň niečo, ja som zatiaľ ešte nič nechytla,* - zdôverila sa vydra Podvodníčka. - *Dnes sú pstruhy veľmi obozretné. Asi ich nechám na pokoji a pôjdem spať.*

- *Ja ešte musím čosi chytiť, lebo v hniezde na mňa čakajú tri hladné krky,* - povzdychol si bocian Klepkáč.

- *Ešte predtým ako si pôjdem ľahnúť, chcela by som sa ťa niečo opýtať,* - spustila vydra Podvodníčka.

- *A čože také by si chcela vedieť?* - opýtal sa bocian Klepkáč.

NA TÚRU S NATUROU

- Do farby veru nie, - pokračoval bocian Klepkáč. - Zašiel som však tuto pod Čierny kameň poumývať sa do jednej studničky. V tej studničke však bola taká červená voda od železa, že len čo som si do nej namočil zobák a nohy, už aj boli zafarbené. Nikto ma však vopred nevaroval, že si tam zafarbím nielen nohy, ale aj zobák úplne načerveno.

- A nedala sa tá červená farba nijako umyť? - pýtala sa vydra Podvodníčka.

- Skúšal som všetky spôsoby, ktoré mi poradili vtáčiky a zvieratá, - odvetil bocian Klepkáč. - Pochodil som mnoho bystriniek nielen tu v okolí dolinky Olinky, ale aj v teplých krajoch v Afrike. No odfarbiť nohy a zobák sa mi nikde nepodarilo. A tak od tých čias mám červené nielen nohy, ale aj zobák.

- Nebuď však z toho smutný, - utešovala ho vydra Podvodníčka. - Aj červený zobák a nohy ti veľmi pristanú.

Vydra Podvodníčka sa po krátkom klebetení s bocianom vtiahla do svojej diery v brehu nad bystrinou Rinou. O chvíľku už odtiaľ bolo počuť jemné pochrapkávanie. Bocian Klepkáč sa ešte chvíľu prechádzal po lúke a striehol na nepozorné myšky, ktoré pobehovali po svojich vychodených chodníkoch v tráve Ave.

